

Kirkelig markering – Samenes nasjonaldag 2020

Samenes nasjonaldag dag 6. februar (Samefolkets dag) er en kirkelig merkedag med egne tekstrekker og egen Dagens bønn. Den kirkelige markeringen anbefales holdt på selve dagen, eller i tilknytning til gudstjenesten på nærmest tilliggende søndag (2. eller 9. februar 2020).

Nedenfor finner du veiledning og henvisning til aktuelle ressurser relevant for planleggingen av menighetenes markering av dagen. Det går også an å se dette i sammenheng med trosopplæringstiltak i forbindelse med markeringen av dagen, les gjerne på om dette på Ressursbanken.

• VEILEDNING

Veiledning til den kirkelige markeringen av Samenes nasjonaldag

Den samiske nasjonaldagen kan markeres i egen gudstjeneste på selve dagen eller i forbindelse med hovedgudstjenesten nærmeste tilliggende søndag.

Aktuelle enkeltpersoner eller samiske miljøer i lokalsamfunnet bør trekkes inn i forberedelsen og gjennomføringen av gudstjenesten. Dette kan være for eksempel ulike lokale samiske organisasjoner, foreldrenettverk, samiske språksentre og andre.

Lokale forhold avgjør hvordan gudstjenesten legges opp og i hvilken grad samisk språk tas i bruk. Dagens tematikk kan få nedslag i salme- og tekstvalg, preken, forbønn, musikk, symbolhandlinger etc. Som et minimum bør et samisk kyrie synges og dagen tematiseres i forbønnen.

Et utvalg liturgiledd på nordsamisk, lulesamisk og sørsamisk finnes i Ordning for hovedgudstjeneste (Ordning for hovedgudstjenesten s 70-71). Det finnes også salmer på de samiske språkene i Norsk Salmebok 2013, oversikt s 1421 og 1422.

Bruk av ulike målformer og språk

Språkunderet på pinsedag - at alle hørte apostlene tale om Guds storverk på sine egne tungemål - viser at den kristne kirke fra første øyeblikk har vært en flerspråklig virkelighet. Språk handler om identitet og tilhørighet. Mange behersker flere språk, men det er på vårt morsmål at vi uttrykker tanker og opplevelser best. Morsmålet er hjertespråket og er knyttet til ethvert menneskes identitet og personlighet. I tillegg er språk uttrykk for vår kulturelle arv og tilhørighet. [...]

Når samiske språk [...] får lyde i kirkerommet, styrkes språkernes status i menighet og lokalsamfunn og gir verdighet til dem som er knyttet til disse språkene gjennom morsmål og kulturell arv.

(Utdrag fra veiledningsdelen til gudstjenesteboken)

- RESSURSER TIL BRUK I GUDSTJENESTEN

Nedenfor følger forslag på tekster, liturgiledd og salmer som kan brukes i gudstjenesten.

1. Liturgi

Bak i *Ordning for hovedgudstjeneste* står følgende liturgiledd på sørsamisk, lulesamisk og nordsamisk:

- Nådehilsen
- Kyrie
- Trosbekjennelsen
- Fadervår
- Tildelingsord ved nattverd
- Velsignelsen

Det finnes også fullstendige samiskspråklige høymesseliturgier som ligger ute på nett. Her finnes også lydfiler som kan brukes for øving på tekst.

Lenke:

<https://kirken.no/samiske-liturgier>

2. Dagens bønn

Norsk bokmål

Gud, himmelens og jordens skaper, du har kalt jordens folk til å være ett i Kristus. Takk at vi alle kan glede oss over vår arv og våre forfedres land.

Vi ber deg:

Bevar og led samefolket, og gi alle folkeslag et verdig liv i rettferd og fred, ved din Sønn Jesus Kristus, vår Herre, som med deg og Den hellige ånd lever og råder, én sann Gud fra evighet til evighet.

Amen

Sørsamisk

Jupmele, elmien jïh eatnemen sjugniedæjja, datne veartenen almetjidië gohtjedamme aktesne årrodh Jeesus Kristusinië. Gijhtebe juktie maehetebe mijjen maadtoej aerpeste aavoedidh jïh mijjen maadtoe-laanteste.

Rohkelibie:

Vueseth geajnoem jïh vaarjelh saemide, jïh baajh gaajhkide almetjidië vyörtegsvoetesne jïh raeffesne veasodh dov Baernine, Jeesus Kristusinië, mijjen Åejvine, gie datnine jïh Aejlies Voejkeninië aktene jeala jïh reerie, aajne, saetnies Jupmele ihkuvistie ihkuvasse.

Aamen

Lulesamisk

Jubmel, alme ja ednama sjivnnjediddje, dån la gåhttjum ednama álm mugijt viesutjit aktan Krisusijn. Gijtto gå mij gájka máhttep mijá árbes ja mijá ájttegij duobddágijs ávvudallat.

Råhkålip dunji:

Várjjala ja oatsoda sámeálm mugav, ja sállli gájkka almasjtjerdajt viesutjit værddogis iellemav rievtesferduodan ja ráfen, Barnat Jesus Kristusa, mijá Hærrá baktu, guhti duna ja Ájlis Vuojnjanijn viessu ja ráddi, ájnna duohta Jubmel ihkeven ájges ihkeven ájggáj.

Amen

Nordsamisk

Ipmil, almmi ja eatnama sivdnideaddji, don leat rávkan máilmmi álbmogiid leat oktan álbmogin Kristusis. Giitu go mii buohkat beassat illudit iežamet árbbi ja máddariiddámet eatnama dihtii.

Mii rohkadallat:

Várjal ja láide sámi álbmoga, ja atte buot álbmogiidda árvvolaš eallima vuoiggalašvuodas ja ráfis, Bártnát Jesus Kristus, Hearrámet, bokte, guhte duinna ja Bassi vuoijnain eallá ja ráđđe, okta duohta Ipmil agálašvuodas agálašvuhtii.

Amen

3. Tekster

Dersom den kirkelige markeringen av Samefolkets dag holdes 6. februar anbefales det at tekstene i den nye tekstboka benyttes. Dersom markeringen innlemmes i en av de tilliggende søndagers gudstjeneste, kan søndagens tekst benyttes.

Tekstrekke 1 - Samefolkets dag:

1 Mos 2,4–9 Gud formet mannen av jord

Gal 3,26–29 Dere er alle én i Kristus

Matt 5,13–16 Jordens salt og verdens lys

Sørsamisk

1 Mos 2,4–9 Almetje Edenen såafosne

Naemhtie hov saernie eatnemen jïh elmien sjugniedimmien bijre gosse Åejvie Jupmele eatnemem jïh elmiem sjugniedi. Dellie ij naan vesjnjie desnie. Jïh ij sjædtoe bahtsegamme juktie Åejvie Jupmele ij baajeme abrodh, jïh ij naan almetje laantine barkedh. Dellie jis tjaetsie gaaltijistie galki guktie eatneme låpsoeji. Jïh Åejvie Jupmele almetjem multeste sjugniedi jïh hieggkem njuenien sijse båssoeji guktie jielije sjïditi. Dej beeli Åejvie Jupmele såafoem Edenisnie sjugniedi jïh almetjem maam sjugniedamme, dahkoe tjihkehti. Jïh Åejvie Jupmele baaji joekehts moerh eatnamisnie sjïdtedh, tjaebpies moerh njaelkies muerjiejgujmie. Såafoen jargesne jielemen moere jïh aaj dihte moere mij daajroem buerievoeten jïh nåakevoeten bijre vadta.

Gal 3,26–29 Gaajhkesch lidie Kristus Jeesusnie aktene

Gosse jaehkede, dellie gaajhkesch dovnesch Jupmelen maanah Kristus Jeesusen gielhtie. Gosse lidie Kristusasse lååvkesovveme, dellie Kristusisnie gåårveldihkie. Ij guhte vielie juvdeladtje jallh grekeladtje, svaatjkoen nuelesne jallh jijtjeråårehke, gaarmanæjja jallh nyjsenæjja. Gaajhkesch lidie Kristus Jeesusnie aktene. Mejtie Kristusen lidie, dellie Abrahamen boelvh jïh åårpegh lidie.

Matt 5,13–16 Veartenen saelhtie jïh tjoevke

Dijjieh eatnemen saelhtie. Jis dellie saelhtie faamohth sjædta, guktie såålhtehke vihth sjædta? Ij mïsse dajph. Dam hajkelieh jïh dulmieh. Dijjieh veartenen tjoevke. Ij guhte maehhtieh staarem bijjene vaeresne tjïekedh. Jïh gosse tjoevkesem båaltajahta, ij dellie dam lihtien nualan biejh. Dam bijjes sæjjan beaja guktie gaajhkesidie gåetien sisnie tjuavka. Seammalaakan dijjen tjoevke edtja almetjidie tjoevkedh, guktie dijjen buerievoetide vuejnïeh jïh heevehtieh dijjen aehtjiem guhte elmierijhkesne.

Lulesamisk

1 Mos 2,4–9 Alme ja ednama sjivnnjedibme

v 4 Dát la subtsas dan birra gåk almme ja ednam sjivnnjeduváj. Gå Härrá Jubmel ednamav ja almev dagáj, v 5 gå ittjij aktak biesta gávnnu ednamin ja ij lim aktak rásse sjaddagohtám, danen gå Härrá Jubmel ij lim rássjodahtám ednama nali ja ittjij aktak almasj gávnnu dav sjaddadittjat – v 6 valla ája gålgáj ednamis ja dav däbbodij – v 7 de Härrá Jubmel almatjav hábbmij ednama muldos ja hekkav båsoj suv njunnjerájgijda, vaj hekkulahán sjattaj. v 8 Ja Härrá Jubmel sjattadagáv sáddjij lullelij, Edenij, ja dasi biejjav almatjav gev lij hábbmim. v 9 Härrá Jubmel sjaddadij gájklágásj muorajt ednamin, ma lidjin tjáppe gehtjadit ja majs lij buorre bårrát. Sjattadagá guovddelin lij iellema muorra, ja muorra mij vaddá diedoijt buorijs ja bahájs.

Gal 3,26–29 Gájka lihpit Kristus Jesusin akta

Gájka ham jáhko baktu lihpit Jubmela máná Kristus Jesusin. Gájka gudi Kristusij lihpit gástaduvvam lihpit aj Kristusij gárvoduvvam. Aktak ij le dasti juvdá jalik grehka, oarjje jalik friddja, ålmåj jalik nissun. Gájka lihpit Kristus Jesusin akta. Jus dal Kristusij gullubihtit, de lihpit aj Abrahamas sájos ja jáhto milta árbulattja.

Matt 5,13–16 Ednama sállte ja værálda tjuovgga

Dij lihpit ednama sállte. Valla jus sállte bájnós massá, gáktus vas bájnnelin oadtjot? Ij dasti manenik dâhkki ietján gâ bálkestuvvat ja almatjijs duolmoduvvat.

Dij lihpit værálda tjuovgga. Stádav baddjen váren ij buvte tjiehkát, ja gâ almasj ginntalav buollit, de ij dav mihttolihthe vuolláj bieja ájnat gintaljuolggáj gájkka goade almatjiida tjuovggan. Bájtus de dijá tjuovgga almatjiida vaj dijá buorre dagojt vuojni ja dijá Almenáhtjev hievedi.

Nordsamisk

1 Mos 2,4–9 Olmmoš Edena gilvagarddis

Dát lea muitalus das mo albmi ja eanan sivdniduvvui. Dalle go Hearrá Ipmil dagai almii ja eatnama, de ii lean eatnama alde vel mihkkege miestagiid, iige mihkkege rásiid lean šaddan, dasgo Hearrá Ipmil ii lean diktán arvit eatnamii, iige olmmoš lean vel bargamin eatnama. Muhto čáhci vuožui eatnamis ja láktadii eananbajildasa. Dalle Hearrá Ipmil hábmii olbmo eatnama muolddas ja bosádii su njunnái eallinvuoigánasa, ja olmmoš šattai ealli siellun. Hearrá Ipmil gilvii gilvagarddi nuorttas, Edenii, ja dohko son bijai olbmo gean lei hábmen. Hearrá Ipmil šaddadii eatnamis buotlágán muoraid mat ledje čábbát oaidnit ja maid šaddosat ledje buorit borrat, ja gasku gilvagarddi son šaddadii eallima muora ja dieđu muora buori ja bahá hárrái.

Gal 3,26–29 Dii lehpet buohkat okta Kristusis

Dii lehpet buohkat Ipmila mánát, go oskubehitet Kristus Jesusii. Buohkat dii geat lehpet gásttašuvvon Kristusii, lehpet gárvodan Kristusa. Dás ii leat juvddálaš iige greikalaš, ii šlávva iige friddja, ii olmmái iige nisson, dasgo dii buohkat lehpet okta Kristus Jesusis. Ja jos dii gullabehtet Kristusii, de dii lehpet Abrahamá nállu ja árbbolaččat lohpadusa mielde.

Matt 5,13–16 Eatnama sálttit ja máilmmi čuovggas

Dii lehpet eatnama sálti. Muhto jos sálti veagahuvvá, de mo dan fas oažžu sálttisin? Dat ii dohkke šat maninge: Dat bálkása ja duolmmahaddá olbmuide.

Dii lehpet máilmmi čuovga. Gávpot mii lea vári alde, ii sáhte leat čihkosis. Ja go olmmoš cahkkeha lámppá, de ii bija dan gári vuollái, muhto lámpájuolgái, vai dat báitá buot viesu olbmuide. Nu báitos maiddái din čuovga olbmuide, vai sii oidnet din buriid daguid ja máidnot din Áhči guhte lea almmis.

4. Tekstrefleksjon

Tekstene handler om fellesskap, hvordan vi på ulike måter knyttes sammen i fellesskap med Gud og med det skapte, og at vi er en del av dette. Det kristne budskapet har verdier er viktige for samfunnet. Alle menneskers likeverd i Kristus ligger til grunn for den kristne tros syn på mennesket, og er en viktig utfordring for samfunnet.

“Dette er historien om himmelen og jorden da de var skapt, på den tid Herren Gud hadde laget jorden og himmelen. Det fantes ikke en busk på jorden, og ennå hadde ingen plante spirt fram på marken. For Herren Gud hadde ikke latt det regne på jorden, og det var ingen mennesker til å dyrke den. Men en kilde kom opp av jorden og vannet hele jordens overflate. Da formet Herren Gud mennesket av støv fra jorden. Han blåste livspust i nesen på det, og mennesket ble en levende skapning. Herren Gud plantet i gammel tid en hage i Eden. Der satte han mennesket han hadde formet. Og Herren Gud lot alle slags trær vokse opp av jorden, forlokkende å se på og gode å spise av, og midt i hagen livets tre og treet til kunnskap om godt og ondt.” 1 Mos 2 4-9.

I teksten fra 1. Mosebok forklares det hvordan mennesket ble skapt sammen med det andre som Gud skapte, og vi får vite at skaperverket er vakkert og det gir også noe til oss- det gir noe godt. Det var frigjørende fra skapelsen av før syndefallet. Teksten er også en påminnelse om at kunnskap kan brukes til det gode, og til det onde, dette er noe som er viktig å tenke etter i vår tid hvor skaperverket trues av ødeleggende krefter.

«Her er ikke jøde eller greker, her er ikke slave eller fri, her er ikke mann eller kvinne. Dere er alle én i Kristus Jesus.» (Gal 3,28).

Her beskrives hvordan tilhørigheten til fellesskapet ikke kommer an på hvem du er, det kommer an på hvem Gud er, og Gud sendte sin sønn for å være den frigjørende kraft for alle, uansett hvilken bakgrunn mennesket var av. Evangeliet om Kristus bærer med seg en sterk frigjøringsimpuls, og et budskap om likeverdig fellesskap i mangfold.

«Dere er jordens salt! Men hvis saltet mister sin kraft, hvordan skal det da bli gjort til salt igjen? ... Dere er verdens lys! En by som ligger på et fjell kan ikke skjules.» sier Jesus i evangelieteksten på Samefolkets dag dette året (Matt 5,13-14).

Salt og lys har det til felles at det setter preg på sine omgivelser. Saltet bevarer og hindrer forråtnelse. Lyset gir trygghet, varme og viser vei. Kristen tro bærer verdier med relevans for hele samfunnet. Verdier om at alle er ett i Kristus kan virke som salt og lys for kirken og samfunnet i dag. Slike verdier er relevante både for majoritet og minoritet.

5. Forbønn

Nedenfor finnes forslag til forbønnsledd på norsk, sørsamisk, lulesamisk og nordsamisk arbeidet av Samisk kirkeråd tidligere år.

Norsk

Herre, vår Gud, vi takker deg for det samiske folk [vårt folk] og deres[våre] tradisjoner og for de landområder der de [vi] har hatt nok til livets opphold.

Gi oss alle vilje og visdom til å ta vare på alt det gode vi har fått i arv fra våre forfedre. Vi ber i dag særskilt for de samiske primærnæringene og deres muligheter til å høste av naturens gaver på land og hav. Vi ber for dem som opplever uro for framtida på grunn av store tap til rovdyra, og for ungdommen som føler usikkerhet. Vi ber også for fjordfolkets mulighet til å høste av det som havet gir. Lær oss å forvalte dine gaver rett. Det ber vi om i Jesu navn.

Sørsamisk

Åejvie, mijjien Jupmele, datnem gijhtebe mijjen almetji åvteste, mijjen vukiej jih dajvi åvteste gusnie åadtjobe årrodh jih gaajhkem jieliemasse åadtjodh.

Vedtieh syjhtedem jih vijsiesvoetem guktie vaarjelibie gaajhkem bueriem maam libie eerpeme mijjen maadtojste. Rohkelibie: vedtieh saemien jieleme-dårrehtimmide nuepieh eatnamistie jih jaevrijste gaajhkem jielemasse åadtjodh. Rohkelibie dej åvteste gieh aerhkie leah bætije biejjiej åvteste juktie vaejsjeh jeeluvistie rebpieldieh jih noeregi åvteste gieh aerhkie leah. Rohkelibie dej åvteste gieh mearoen baalte årroeminie guktie dah mearoste beapmoeh åadtjoeh. Vuesehth guktie edtjebe dov buerie vadtesidie staerieslaakan vaarjelidh. Dan bijre rohkelibie Jeesusen nommesne.

Lulesamisk

Hærrá Jubmel, gijttep duv sáme álmuga [mijá álmuga] ja sijá [mijá] dábij ávdås ja daj duobddágij ávdås gánná sij [mij] li[p] bierrgim.

Vatte midjij gájkajda sidodav ja vijsesvuodav váj várajda válldep gájkka buorev majt lip ietjama ájttegijs árbben oadtjum. Uddni sierraláhkáj ráhkádallap sáme vuodoæládusáj ávdås ja sijá máhtteliisvuodaj ávdås nuoren ja aj gátten bierrgit. Ráhkálip sijáj ávdås gudi boahhteájges márráhi urudisáj diehti, ja nuoraj ávdås gudi juorruli. Ráhkádallap aj vuodnaárrij ávdås váj sij bessi nuores tjuohppat. Áhpada mijáv váj vuogas láhkáj duv vattáldagájt háldadip. Dav ráhkádallap Jesusa namán.

Nordsamisk

Herrá, min lpmil, mii giitit du sámi álbmoga (min álbmoga ja sin (min) árbevieruid ovddas ja guovlluid ovddas gos sii (mii) leat viežžan birgejumi.

Atte midjiide buohkaide dáhtu ja viissisvuođa atnit vára buot buriin maid min máttarváhnemat leat midjiide addán árbin. Mii rohkadallat erenoamážit sámi vuodđoealáhusaid ovddas ja vejolašvuođa háhkat birgejumi luonddu valljodagain sihke eatnamis ja ábis. Mii rohkadallat sin ovddas geat boraspiriid speadjamiid dihte vuorrástuvvet boahhteáiggi dihte, ja nuoraid ovddas geat dovdet eahpesihkarvuođa. Mii rohkadallat maid buohkaid ovddas geat ásset vuonain ja vižžet birgejumi das maid mearra addá. Oahpat min geavahit du attáldagaid rievttis láhkái. Dan rohkadallat mii Jesusa nammii.

Fader vår

Sørsamisk:

Aehtjie mijjen guhte leah Elmierijhkesne.

Baajh dov nommem aejliestovvedh.

Baajh dov rijhkem bāetedh.

Baajh dov syjhtedem eatnamisnie sjidtedh guktie Elmierijhkesne.

Vedtieh mijjese daan biejjien mijjen fierhten-beajjetje laejpiem.

Luejhtieh mijjeste maam mijjeh meadteme

guktie mijjeh luejhtebe dejstie guhth mijjese meadteme.

Aellieh luejhtieh mijjem giehtjelimmij sijse,

valla vaarjelh mijjem bahheste.

Juktie rijhke lea dov, faamoe jih earoe ihkuven aajkan.

Aamen.

Lulesamisk:

Áhttje mijá guhti le almen.

Ájlistuvvus duv namma.

Båhtus duv rijkka.

Sjaddus duv sidot gåk almen,

náv aj ednamin.

Vatte midjij uddni mijá bájvvásasj lájbev.

Ja luojte midjij suttojdimme ándagis,

náv gåk mij aj luojttep mijá velgulattjajda.

Ja ale mijáv gähttjalibmáj lájddi,

ájnat várjjala mijáv bahás.

Juhte duv le rijkka ja fábmo ja herlukvuohta

ihkeven ájggáj.

Amen.

Nordsamisk:

Gammel form:

Áhčči min, don guhte leat almmis.

Basuhuvvos du namma.

Bohtos du riika.

Šaddos du dáhtu,

mo almmis nu maddái eatnama alde.

Atte midjiide odne min beaivválaš láibámet.

Ja atte midjiide min suttuideamet ándagassii

Nugo maddái mii ándagassii addit min velggolaččaidasamet;

ja ale doalvo min geahččalusa sisa,

muhto beastte min bahás eret.

Dasgo du lea riika ja fápmu ja gudni agálašvuhtii!

Amen.

Ny form:

Áhččámet, don guhte leat almmis!

Basuhuvvos du namma.

Bohtos du riika.

Šaddos du dáhttu,

mo almmis nu maiddái eatnama alde.

Atte midjiide odne min beaivválaš láibbi.

Atte midjiide min suttuid ándagassii,

nugo mii ge ándagassii addit velggolaččaidasamet.

Ale ge doalvo min geahččalussii,

muhto beastte min bahás eret.

Dasgo du lea riika ja fápmu ja gudni agálašvuhtii.

Amen.

På nordsamisk brukes det to oversettelser av Fader vår. Om dere er usikre på hvilken form dere kan bruke, kan menighetens medlemmer rådføres om hvilken form de er mest fortrolige med.

6. Salmeforslag

I Norsk salmebok 2013 finnes 15 salmer på henholdsvis sørsamisk, lulesamisk og nordsamisk språk; alle med norsk parallelltekst. Registeret over samiske salmer bakerst i Norsk salmebok (s. 1421 – 1422) kan være til hjelp i planleggingen av gudstjenesten. Menigheter som bruker egne samiske salmebøker (nordsamisk og lulesamisk) vil ha et større utvalg salmer å velge blant.

Nedenfor er et lite knippe samiske salmer med henvisning både til Norsk salmebok og andre salmebøker.

Den samiske nasjonalsangen

Norsk salmebok (2013): 758 (på norsk, nordsamisk, lulesamisk og sørsamisk)

Om sangen: <http://www.sametinget.no/Om-Sametinget/Bakgrunn/Nasjonaldag-og-nasjonale-symboler>

Kyrie (nordsamisk)

Norsk salmebok (2013): 976.6 / Salmer 1997: 270

Biejjiem jih askem / Solen och månen (Sørsamisk omdiktning av Måne og sol)

Norsk salmebok (2013): 241 / Salmer 1997: 282 (sørsamisk)

Sálbmagirji II: 766 (nordsamisk)

Julevsáme Sálmmagirjje: 13 (lulesamisk)

Laudate omnes gentes / Dal lávllø oppa eanan

Norsk salmebok (2013): 384 / Salmer 1997:230 / Sálbmagirji II: 508 (nordsamisk)

Julevsáme Sálmmagirjje: 223 (lulesamisk)

Deilig er jorden

Norsk salmebok (2013): 48 (norsk, sørsamisk, lulesamisk og norsk)

Sálbmagirji II: 376 (nordsamisk)

Julevsáme Sálmmagirjje: 203 (lulesamisk)

Salmer 1997: 283 (sørsamisk)

Gulá muv ráhkålvísájt / Hör mina böner, Herre (lulesamisk)

Norsk salmebok (2013): 639

Jeg folder mine hender små

Norsk salmebok (2013): 731 / Sálbmagirji: 76 (nordsamisk)

Julevsáme Sálmmagirjje: 52 (lulesamisk)

Salmer 1997: 278 (sørsamisk)

Salmebøker

-Norsk salmebok 2013

-Sálbmagirji

-Sálbmagirji II

-Julevsáme Sálbmagirji

Noen samiske salmer finnes også i Salmer 1997 og i Noen salmer fra nord.

Det er også utgitt samiske salmebøker i Finland og Sverige som brukes i noen menigheter i Norge.

7. Nettressurser - Samenes nasjonaldag

Den norske kirke, Ressursbanken: <https://ressursbanken.kirken.no/nb-NO/2017/markering-av-samisk-nasjonaldag/>

Sametinget: <http://www.sametinget.no/Om-Sametinget/Bakgrunn/Nasjonaldag-og-nasjonale-symboler>

Ovttas, samiske læremidler på nett: <http://ovttas.no/nb/node/29492>

Lykke til med den kirkelige markeringen av Samenes nasjonaldag!

Oppdatert 10. desember 2019

